

2010 – hva vil skje?

Hovedstyret forbereder i disse dager årets representantskapsmøte. Et sentralt punkt på dagsorden er, naturlig nok, nytt arbeidsprogram for 2010–2011. Mange medlemmer vil kanskje ikke sette seg så nøye inn i dette. Det er lett å hevde at dette bare er skrivebordsfilosofi. Men i realiteten er arbeidsprogrammet det oppdraget som lokalforeningene gir til hovedstyret. Og som de skal måle oss på ved neste korsvei, på det neste representantskapsmøtet i 2011. For første gang med en toårsperiode imellom, slik vedtaket lød i 2008. To andre viktige saker som helt sikkert vil påvirke alle medlemmers hverdag, er diskusjonene om obligatorisk etterutdanning og om NTFs holdning til offentlig finansierte tannhelsetjenester.

Når dette skrives er valgkampen foran årets stortingsvalg kommet godt i gang, og tannhelsetjenester ser for første gang ut til å kunne få gjennomslag også i realpolitikken. Men uansett utfall av valget må vi ta vår trygdepolitikk opp til ny vurdering. I løpet av sommeren har jeg flere ganger lest gjennom vårt nåværende policynotat om trygd, som etter min mening har vist seg å være et fornuftig og godt grunnlag for den politikken NTF har ført opp gjennom årene. Uavhengig av den politiske utviklingen er imidlertid tiden nå inne for en ny vurdering av foreningens standpunkter på området. Mye har skjedd siden 2002.

Representantene vil i år få seg forelagt alternative modeller for framtidig finansiering og organisering av tannhelsetjenester. Som den demokratiske

organisasjonen NTF er, trenger vi at så mange som mulig deltar og gir sitt synspunkt til kjenne på et område som er av så stor betydning for hele tannlegestanden. Det er svært viktig at vi er i en samlet forening når detaljer i framtidens systemer skal utformes og ikke minst følges opp. Jeg oppfordrer derfor alle medlemmer til å delta aktivt i sin lokalforening når denne saken skal diskuteres. Før vi kan gå aktivt ut og gi råd til regjering og storting, må vi ha blitt enige om hva vi selv mener! Slik arbeidet har gått så langt, er jeg optimist. Men først skal det altså være valg, en regjeringserklæring skal utformes og ikke minst må det komme paragrafer og penger før en tannhelse-reform kommer på plass i praksis.

Obligatorisk etterutdanning er kommentert før i denne spalten. Det er tannlegene selv som skal bestemme om de ønsker dette. Også her er de lokale tillitsvalgte avhengige av å få høre hva medlemmene mener før de skal fatte endelig vedtak i representantskapet. Lokalforeningene har allerede hatt anledning til å uttale seg gjennom en intern høring. Fra å være lett avventende, er jeg nå i ferd med å bli tilhenger av obligatorisk etterutdanning. Og jeg tror vi bør være villige til å bruke noe tid på gjennomføringen. Det er mange brikker som skal legges ut og finne sin plass før vi kan dra i startsnora. Men her som i andre saker, det er representantskapet som avgjør saken.

Trolig vil 2010 bli året da IKT virkelig kom på dagsorden i vår del av helsetjenesten – og året vi gjorde de store framskrittene. Det er flere ganger blitt

påpekt at tannhelsetjenesten generelt ikke ligger særlig langt fremme når det gjelder bruken av informasjonsteknologiske hjelpemidler. Tidligere i år har Datatilsynet vært på tilsynsbesøk på både private og offentlige tanntjenesteklinikker, og de er slett ikke fornøyd med det de har sett. De er imidlertid fornøyd med det NTF har gjort og har tenkt å gjøre. Som det vil fremgå av artikler i dette og senere utgivelser av Tidende, har vi en jobb å gjøre her som vil kreve en god del av oss, både som forening, stand og enkelttannleger. Mange husker nok hvordan det var da vi først begynte med elektronisk journal. Nå vil neppe noen frivillig gå tilbake til papirjournaler. Dataalderen har sin pris, som vi er nødt til å betale enten vi liker det eller ikke.

Det er altså nok av utfordringer å ta tak i for hovedstyret også i neste periode. Ikke minst gjelder det foreningens økonomi. Det vil koste å forberede og gjennomføre obligatorisk etterutdanning. Dessuten må vi bygge opp et apparat for å møte utfordringene med en tannhelsereform vi ennå ikke vet hvordan vil bli. Kravene til foreningen øker, både fra medlemmene og fra myndighetene. Samtidig vil det bli stilt nye krav til oss som yrkesutøvere, spesielt når det gjelder IT-oppdateringer på den enkelte klinikk. Jeg oppfordrer derfor alle til å ha disse momentene med seg når virksomheten planlegges for årene framover.

Gunnar Skjott